

Σαββάκης (ΣΒΒΕ) στο bankingnews: Η χώρα δεν έχει βιομηχανική πολιτική τα τελευταία 15 χρόνια

Οι προτάσεις του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος ΣΒΒΕ κ. Αθανάσιος Σαββάκης δίνει απαντήσεις σε κρίσιμα ερωτήματα που του έθεσε το www.bankingnews.gr.

Η Ελλάδα προσφέρεται για επενδύσεις , τι συζητήθηκε με τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης κ. Γιάννη Δραγασάκη και πως πρέπει να αξιοποιηθούν τα κονδύλια του ΕΣΠΑ ερωτήθηκε ο κ Σαββάκης. Ο πρόεδρος του ΣΒΒΕ εντοπίζει τα ουσιώδη προβλήματα της εγχώριας οικονομίας είναι η αδυναμία πρόσβασης στη χρηματοδότηση , η γραφειοκρατία και το διαρκώς μεταβαλλόμενο

φορολογικό περιβάλλον. Τρία καυτά θέματα που λειτουργούν ως τροχοπέδη στην επιχειρηματική κοινότητα.

Το ενεργειακό κόστος και η τιμολογιακή πολιτική έχουν επιφέρει καίριο πλήγμα στην ανταγωνιστικότητα των μεταποιητικών επιχειρήσεων.

Η συνέντευξη έχει ως εξής :

Η κυβερνητική πολιτική είναι το άλφα και το ωμέγα για την επιχειρηματική κοινότητα. Η σημερινή όπως εμφανίζεται στο προσκήνιο με τις δηλώσεις υπουργών για χρεοκοπία, ή έχουμε τα λεφτά για τις πληρωμές, προς το ΔΝΤ, ή προς τους συνταξιούχους; Πως φθάνει αυτό που μόλις σας περιέγραψα σε ένα επιχειρηματία που πρέπει να λάβει αποφάσεις;

Οι κυβερνητικές πολιτικές που σχετίζονται με τη διαμόρφωση ευνοϊκού εξωτερικού περιβάλλοντος για τις επιχειρήσεις είναι διαχρονικό ζητούμενο στη χώρα μας και στην πρώτη γραμμή των διεκδικήσεων του ΣΒΒΕ για τα μέλη του.

Στην παρούσα δύσκολη χρονική συγκυρία, τρία είναι κατά τη γνώμη μου τα βασικά προβλήματα της οικονομίας, που, βεβαίως, επηρεάζουν ευθέως την καθημερινή λειτουργία των επιχειρήσεων:

1. Η αδυναμία πρόσβασης στη χρηματοδότηση, με αποτέλεσμα η ρευστότητα των επιχειρήσεων να είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Δίχως ρευστότητα είναι αδύνατη η πληρωμή των α' υλών από τη βιομηχανία στους προμηθευτές της και συνεπακόλουθα δύσκολο ακόμη και το εγχείρημα της εξωστρέφειας, που αποτελεί το κεντρικό ζητούμενο για την ανάκαμψη της οικονομίας.

Από την άλλη μεριά, ακόμη κι αν μια επιχείρηση καταφέρει να έχει πρόσβαση σε χρηματοδότηση, τότε το κόστος χρηματοδότησης των δραστηριοτήτων της είναι διπλάσιο ή/και τριπλάσιο από μια Γερμανική ή Γαλλική ανταγωνίστρια εταιρεία.

2. Η γραφειοκρατία που σχετίζεται με την επιχειρηματικότητα, η οποία κι αυτή χρήζει μεταρρύθμισης και κωδικοποίησης, όπως σταθερά υποστηρίζει ο ΣΒΒΕ την τελευταία τουλάχιστον δεκαετία.

Αντιφατικότητα νόμων, αλληλοεπικαλύψεις, και, το χειρότερο, διαφορετικές ερμηνείες του ίδιου ζητήματος από διαφορετικές υπηρεσίες σε διαφορετικές γεωγραφικές περιφέρειες. Αν μάλιστα στη γραφειοκρατία προσθέσουμε και τη χρονοβόρα απονομή δικαιοσύνης για ζητήματα της επιχειρηματικότητας, τότε δεν είναι ν' απορεί κανείς για την παραδειγματική στασιμότητα στο πεδίο της υλοποίησης επενδύσεων, και,

3. Το διαρκώς μεταβαλλόμενο φορολογικό περιβάλλον, το οποίο παραμένει, μάλλον μακράν των υπολοίπων εμποδίων στην εγχώρια επιχειρηματικότητα, το κυριότερο.

Κι αυτό γιατί μιλάμε διαρκώς για νέους φόρους, για έκτακτους φόρους, για έκτακτους φόρους που όμως γίνονται μόνιμοι, για έκτακτες εισφορές, και να μην μιλήσουμε για μη ανταποδοτικότητα πλήθους ισχυόντων φόρων και τελών. Πρόκειται ουσιαστικά για τον βασικό παράγοντα που επιτείνει την αβεβαιότητα και αίρει σημαντικό τμήμα της εμπιστοσύνης της επιχειρηματικής κοινότητας προς το κράτος.

Συνεπώς οι κυβερνητικές πολιτικές που θα στοχεύουν και τελικά θα επιλύουν τα προαναφερθέντα ζητήματα, πράγματι αποτελούν κεντρικό ζητούμενο για την επιχειρηματική κοινότητα. Αυτά είναι τα «μεγα-θέματα» που πρέπει ν' αντιμετωπισθούν, αυτά βλάπτουν την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό, αυτά είναι εκείνα που αποτρέπουν τελικά κάθε σκέψη για επενδύσεις στη χώρα μας.

Σαφώς και η πολυφωνία που συνοδεύεται και από αντιφατικές δηλώσεις, δεν κάνει καλό στην αγορά. Με βεβαιότητα δημιουργεί σύγχυση, σε φορολογούμενους, δανειολήπτες και επενδυτές.

Αλλά δεν είναι Ελληνικό φαινόμενο.

Είναι παγκόσμιο.

Ειδικά όταν πρόκειται για μια νέα κυβέρνηση, με νέα πρόσωπα και στην έναρξη της θητείας της.

Ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών έχει κάνει συναντήσεις με τον Αντιπρόεδρο της κυβέρνησης και αρμόδιους υπουργούς. Τι αποκομίσατε από τις επαφές.

Σας έκαναν πιο αισιόδοξο;

Τι αιτήματα θέσατε;

Όπως γνωρίζετε, το βασικό έλλειμμα της χώρας μας είναι η απουσία άσκησης βιομηχανικής πολιτικής τουλάχιστον για τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

Αυτό ήταν και το βασικό θέμα συζήτησης μέχρι τώρα με την πολιτική ηγεσία της χώρας, και τούτο διότι, κατά κοινή ομολογία, η όποια «βιομηχανική πολιτική» έχει ασκηθεί στη χώρα την τελευταία δεκαπενταετία έχει εξαντληθεί αποκλειστικά και μόνο στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση συγχρηματοδοτούμενων έργων και προγραμμάτων από την εκάστοτε κυβέρνηση.

Γι' αυτό επιμείναμε κατά τις συναντήσεις μας με την πολιτική ηγεσία της χώρας ότι θα πρέπει να διαμορφωθεί μια νέα – εθνική βιομηχανική πολιτική, που θα ενισχύσει έμπρακτα τη μεταποιητική

βάση της χώρας και θα αναδείξει το ρόλο της βιομηχανίας στην οικονομία της Ελλάδας και την καθοριστική συμβολή της στην περιφερειακή ανάπτυξη. Άλλωστε, η πράξη μέχρι σήμερα έχει αποδείξει ότι μια εθνική βιομηχανική πολιτική είναι απαραίτητη, διότι μέσω αυτής:

Θα ενθαρρυνθούν οι αναγκαίες προσαρμογές που πρέπει να υιοθετηθούν από τις επιχειρήσεις και οι οποίες θα τις καταστήσουν περισσότερο εξωστρεφείς και ανταγωνιστικές και θα βελτιωθεί το γενικότερο οικονομικό περιβάλλον μέσα στο οποίο λειτουργούν οι επιχειρήσεις.

Στο πλαίσιο αυτό, οι κύριες αρχές που ο ΣΒΒΕ πρότεινε προς την Κυβέρνηση να διέπουν τη νέα βιομηχανική πολιτική της χώρας μας και οι οποίες θα πρέπει να εφαρμόζονται από την εκάστοτε κυβέρνηση, είναι:

Η συνεπής, ακέραια και αδιάβλητη εφαρμογή των κανόνων λειτουργίας και ελέγχου των αγορών, ούτως ώστε να είναι δυνατή η παροχή ίσων ευκαιριών σε όλες τις επιχειρήσεις στο πεδίο του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, οι επικρατούσες οικονομικές συνθήκες να επιτρέπουν την ανάπτυξη και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των μεταποιητικών επιχειρήσεων.

Στο πλαίσιο αυτών των συνθηκών η βελτίωση της παραγωγικότητας των επιχειρήσεων είναι ο σημαντικότερος παράγοντας που μπορεί να συντελέσει στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας, και,

3. η λειτουργία των επιχειρήσεων μέσα σε ένα σταθερό, απλό και φιλικό κανονιστικό περιβάλλον, το οποίο θα διευκολύνει την ανάπτυξή τους και δεν θ' αποτελεί πρόσκομμα στην καθημερινή τους δραστηριότητα. Ενδεικτικά προσκόμματα στην καθημερινή δραστηριοποίηση των επιχειρήσεων είναι: η γραφειοκρατία, η πολυνομία, το φορολογικό καθεστώς, οι σχέσεις κράτους – επιχείρησης, οι εργασιακές σχέσεις, οι χρήσεις γης, οι υποδομές κλπ.

Στο πλαίσιο αυτό ο ΣΒΒΕ μαζί με τους άλλους σημαντικούς Συνδέσμους Βιομηχανιών της χώρας διαμόρφωσαν κοινό σχέδιο προτάσεων για τη νέα βιομηχανική πολιτική, το οποίο υπέβαλλαν ήδη στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και στον Υπουργό Οικονομίας. Σταχυολογώ τους τίτλους των 25 τεκμηριωμένων προτάσεων, που υποβάλλαμε όλοι μαζί:

1. Θέσπιση «Διϋπουργικής Επιτροπής για την Παραγωγική Ανασυγκρότηση και τη Βιομηχανική Πολιτική».

2. Εστίαση σε οικονομικές δραστηριότητες με ανταγωνιστικό πλεονέκτημα και εξαγωγικές επιδόσεις: ανάδειξη τομέων, κλάδων και γεωγραφικών περιοχών της χώρας, με σαφείς εξωστρεφείς προοπτικές προς αγορές – στόχους υψηλής εισοδηματικής στάθμης. Διασύνδεση του πρωτογενή με τον δευτερογενή τομέα και έμφαση στην παραγωγή υψηλής ποιότητας μεταποιημένων αγροτικών προϊόντων για το άνοιγμα διεθνών αγορών.

3. Εκπόνηση Σχεδίων Ανάπτυξης σε τομείς προτεραιότητας της ελληνικής οικονομίας από μικτές Επιτελικές ομάδες Σχεδιασμού.

4. Θεσμοθέτηση «Επιχειρηματικών Συμβουλίων» για τους βασικούς παραγωγικούς τομείς της οικονομίας με αποστολή το συντονισμό και παρακολούθηση «Σχεδίων Ανάπτυξης» με έμφαση στην καινοτομία, την εξωστρέφεια και τις δεξιότητες των εργαζομένων.

5. Αναθεώρηση του πλαισίου παροχής επενδυτικών κινήτρων (Αναπτυξιακός Νόμος) μετά από

ολοκληρωμένη αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς του.

6. Ανάπτυξη αποτελεσματικών πρωτοβουλιών ενσωμάτωσης της καινοτομίας στο πλήρες φάσμα της παραγωγικής οικονομίας της χώρας (εδραιωμένες επιχειρήσεις, ΜμΕ, νεοφυείς επιχειρήσεις) με έμφαση στην παραγωγή διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων.

7. Άμεση συγκρότηση «Δικτύου Ανάπτυξης Καινοτομίας», με τη συμμετοχή των σημαντικότερων Συνδέσμων Βιομηχανιών της χώρας.

8. Σχεδιασμός νέων εργαλείων ανακυκλούμενης χρηματοδότησης με στόχο την αντικατάσταση των αμφιβόλου αποτελεσματικότητας άμεσων ενισχύσεων για τις ανεπτυγμένες περιοχές.

9. Ενίσχυση της ρευστότητας της βιομηχανίας, με την πληρωμή των οφειλών του κράτους προς τις επιχειρήσεις και με τη θεσμοθέτηση του συμψηφισμού οφειλών κράτους – επιχειρήσεων.

10. Μείωση των τιμών στα τιμολόγια της ενέργειας, με: α) Εξορθολογισμό των τιμολογίων της ΔΕΗ και της ΔΕΠΑ, β) Μείωση ειδικών φόρων και τελών, γ) Δυνατότητα υπογραφής εξατομικευμένων συμβάσεων μεταξύ ΔΕΗ και βιομηχανίας.

11. Δραστική μείωση του μη μισθολογικού κόστους που καταβάλλει η βιομηχανία της χώρας και αποτελεί πάγιο αίτημα για τη βελτίωση τη ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων και την ρεαλιστική επανεκκίνηση της οικονομίας.

12. Μείωση της γραφειοκρατίας που αφορά την επιχειρηματικότητα, μείωση της πολυνομίας και των αντιφατικών διατάξεων, που δημιουργούν ανασφάλεια στις επιχειρήσεις.

13. Η λειτουργία ενός απλού, σταθερού και αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος αποτελεί τη βάση για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας και την προσέλκυση επενδύσεων.

14. Προώθηση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων βασισμένη στην ποιότητα, με τη θέσπιση Εθνικής Πολιτικής Ποιότητας.

15. Εξορθολογισμός των σχέσεων βιομηχανίας και αλυσίδων λιανεμπορίου ως προς τις πρακτικές τιμολόγησης, εκπτώσεων και πληρωμών.

16. Συντονισμός των ενεργειών για εναρμόνιση των αδειοδοτικών διαδικασιών των υπολοίπων Υπουργείων που εποπτεύουν δραστηριότητες που προχωρούν σε επενδύσεις (π.χ. Υπουργεία Τουρισμού, Αγροτικής Ανάπτυξης-Τροφίμων, ΥΠΕΚΑ) με τις διατάξεις του Νόμου-Πλαισίου.

17. Διαμόρφωση εθνικής στρατηγικής εξωστρέφειας που θα τεκμηριώνει το τρίπτυχο (α) κρίσιμες αγορές (β) προϊόντα με ανταγωνιστικό πλεονέκτημα ανά αγορά (γ) μηχανισμοί διείσδυσης ανά αγορά και προϊόν, με συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στο σχεδιασμό, υλοποίηση και διακυβέρνηση

18. Αναμόρφωση των μηχανισμών στήριξης και προώθησης της διεθνοποίησης των ελληνικών επιχειρήσεων με εστίαση στη δημιουργία Business Hubs στις κρίσιμες αγορές στόχους που θα παρέχουν ολοκληρωμένες υπηρεσίες στρατηγικής πληροφόρησης, δικτύωσης και επιτόπιας υποστήριξης

19. Διαμόρφωση δεσμευτικού Οδικού Χάρτη για τα μεγάλα έργα αναπτυξιακής υποδομής-

προτεραιότητες για την ανάπτυξη της βιομηχανίας (Οδικόι Άξονες, επέκταση Φυσικού Αερίου, Μεγάλα Λιμάνια, Σιδηροδρομικό Δίκτυο, διατροφικές μεταφορές, υποδομές logistics, ευρυζωνικά δίκτυα νέας γενιάς) στις περιφέρειες της χώρας

20. Συμπλήρωση της υφιστάμενης νομοθεσίας περί ανάπτυξης των Επιχειρηματικών Πάρκων (Ν. 3982/2011) στα σημεία όπου παρουσιάζονται προβλήματα.

21. Αναμόρφωση των διαδικασιών διασυνοριακού εμπορίου προς την κατεύθυνση των φθηνότερων, ταχύτερων και απλούστερων τελωνειακών και προ-τελωνειακών υπηρεσιών. Δημιουργία «Κέντρων Εξυπηρέτησης Εξαγωγέων» στα μεγάλα τελωνεία της χώρας για την κατά προτεραιότητα εξυπηρέτηση επιχειρήσεων με σημαντικές εξαγωγικές ροές.

22. Δημιουργία ενιαίου tax portfolio σε κάθε εξαγωγική επιχείρηση για τον άμεσο συμψηφισμό κάθε είδους πιστωτικών / χρεωστικών φόρων, τελών, δασμών, κτλ (συμπεριλαμβανομένου και του ΦΠΑ).

23. Ριζική μεταρρύθμιση των συστημάτων επαγγελματικής κατάρτισης με μετατόπιση του βάρους από την προσφορά προγραμμάτων χωρίς μακροπρόθεσμους στόχους, στη στήριξη πρωτοβουλιών των επιχειρήσεων που παρέχουν αξιόπιστες επαγγελματικές προοπτικές και δυνατότητες απασχόλησης, ιδίως των νέων

24. Υποστήριξη των επιχειρήσεων και των εργαζομένων για την αναγκαία προσαρμογή στις απαιτήσεις διεθνοποίησης και ανάπτυξης καινοτόμων προϊόντων και διεργασιών με σύγχρονα συστήματα οργάνωσης και σχέδια ανάπτυξης δεξιοτήτων εργαζομένων.

25. Αμφίδρομη συνεργασία εκπαιδευτικής και επιχειρηματικής κοινότητας, με επένδυση στα κρίσιμα επαγγέλματα, ως κινητήρες των αλλαγών, για ένα νέο επιχειρηματικό υπόδειγμα καινοτομίας, ανάπτυξης και νέων θέσεων εργασίας, υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Η επιχειρηματική κοινότητα του 2015 έχει ανάγκη από συναντήσεις με κυβερνητικά στελέχη για να χαράξουν τη δική τους στρατηγική στον τομέα των επιχειρήσεων;

Πάντοτε η επιχειρηματική κοινότητα έχει, και μάλιστα διαρκώς, ανάγκη από συναντήσεις με τα αρμόδια στελέχη της πολιτικής ηγεσίας και της δημόσιας διοίκησης για την ανάπτυξη συνεργασιών που θα στοχεύουν στη χάραξη συγκεκριμένης στρατηγικής ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και ειδικά των μεταποιητικών επιχειρήσεων. Στο πλαίσιο αυτό, ο ΣΒΒΕ επιμένει να υποστηρίξει στις συναντήσεις του με την πολιτική ηγεσία και τους υπηρεσιακούς παράγοντες της δημόσιας διοίκησης ότι το ισχύον μίγμα των πολιτικών για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, θα πρέπει να πληροί, δύο προϋποθέσεις:

1. Να εξασφαλίζει συνέργειες μεταξύ των πολιτικών που στοχεύουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας: πολλές φορές έχουμε γίνει μάρτυρες αλληλοσυγκρουόμενων ή/και ανταγωνιστικών πολιτικών, που τελικά η μια απαξιώνει την άλλη. Η αδυναμία κεντρικού σχεδιασμού μιας συνολικής στρατηγικής για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των εγχώριων επιχειρήσεων τα τελευταία χρόνια, τεκμηριώνεται ακριβώς από αυτή τη διαπίστωση, και,

2. Να μην επαναληφθεί η «ομογενοποίηση» των πολιτικών για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, όπως κατά κόρον γινόταν κατά το παρελθόν. Ο ΣΒΒΕ υποστηρίζει ότι πρέπει πριν τον όποιο σχεδιασμό να λαμβάνονται υπόψη τα ιδιαίτερα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα καθεμιάς από τις περιφέρειες της χώρας, τα οποία θα ενισχύονται και θα αναδεικνύονται ακριβώς μέσω των

συγκεκριμένων πολιτικών. Το να ισχύουν «οριζόντιες» πολιτικές για το σύνολο της χώρας, θεωρούμε ότι δεν αποτελεί απόφαση που θα έχει την προσδοκώμενη θετική επίδραση στην περιφερειακή ανάπτυξη και στην ανάδειξη περιοχών της χώρας και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που έχουν ρεαλιστικές προοπτικές ανάπτυξης.

Διαβάζοντας την αρθρογραφία σας διαπιστώνω ότι η επιχειρηματική δραστηριότητα εγκλωβίστηκε από μία εφαρμοζόμενη οικονομική πολιτική που μας έφερε εδώ που μας έφερε. Το πρόβλημα μας είναι καθαρά επιχειρηματικό ή μας λείπει ο κοινός νους να συνεννοηθούμε για τα ελάχιστα;

Η μέχρι σήμερα εφαρμοσθείσα οικονομική πολιτική, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, είχε στο επίκεντρό της το κράτος και όχι την έμπρακτη ενίσχυση του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας. Αυτή η τελικά αδιέξοδη οικονομική πολιτική είχε σαν αποτέλεσμα τη σημερινή οικονομική και κοινωνική κρίση.

Για να βγούμε λοιπόν από το σημερινό αδιέξοδο, χρειάζεται πράγματι ο κοινός νους, ο οποίος θα μας οδηγήσει στην «εθνική συνεννόηση». Με τον όρο «εθνική συνεννόηση» εννοούμε το να καταλήξουμε – επιτέλους – σε μια κοινή συνισταμένη για τη διαμόρφωση του νέου παραγωγικού και οικονομικού μοντέλου της χώρας. Θα είναι η «στρατηγική μας ανταπόκριση» στην κρίση, αφού αυτή η εθνική συμφωνία θα διαμορφώσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για μια Ελλάδα που θα παράγει, θα είναι εξωστρεφής, αξιόπιστη και κυρίως φερέγγυα με όσους συναλλάσσεται τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό.

Μια τέτοιου είδους συνεννόηση θα είναι η καλύτερη απόφαση στην προσπάθεια άρσης της αβεβαιότητας στην αγορά και στην οικονομία. Σε μια περίοδο κατά την οποία η ανάκαμψη της οικονομίας είναι βασικό ζητούμενο, και ταυτόχρονα εξαιρετικά εύθραυστη, δεν επιτρέπονται διχαστικές τακτικές και διαφωνίες για τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη. Γι' αυτό προτείνουμε την προσήλωση της χώρας μας στον βασικό στόχο που είναι η παραμονή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Προς τούτο θα πρέπει να συνεχιστούν οι μεταρρυθμίσεις, ούτως ώστε γρήγορα να ανακάμψει η χώρα και να επιτύχει διατηρήσιμους ρυθμούς ανάπτυξης η οικονομία.

Ως επιχειρηματίας ο ίδιος θα απαντούσατε θετικά στο ερώτημα να έρθει κάποιος να επενδύσει στην Ελλάδα;

Προφανώς ναι. Οι επενδυτικές ευκαιρίες είναι πολλές, ειδικά τώρα την περίοδο της κρίσης. Δυστυχώς όμως θα πρέπει να τον προειδοποιήσω για τα προσκόμματα που σας ανέλυσα σε προηγούμενή σας ερώτηση: μειωμένη πρόσβαση στη χρηματοδότηση, γραφειοκρατία και μεγάλες καθυστερήσεις στην απονομή δικαιοσύνης και συχνές αλλαγές στο φορολογικό σύστημα της χώρας.

Οι φορολογικοί συντελεστές είναι σε επίπεδα που δεν αποθαρρύνουν ενώ κινούνται σε ανταγωνιστικά επίπεδα. Τι θέλει ένας επιχειρηματίας για να κάνει μια επένδυση στη χώρα μας;

Και πάλι θα επαναλάβω ότι αυτό που χρειάζεται είναι ευνοϊκό επιχειρηματικό περιβάλλον. Και το ευνοϊκό επιχειρηματικό περιβάλλον συνεπάγεται άρση των τριών βασικών προσκομμάτων που σας προανέφερα.

Σε κάθε περίπτωση, οι χαμηλοί φορολογικοί συντελεστές δεν αποτελούν τον κύριο παράγοντα προσέλκυσης επενδύσεων. Το συνολικό εξωτερικό περιβάλλον των επιχειρήσεων είναι αυτό που τελικά προσελκύει ή αποθαρρύνει έναν επενδυτή, από το να υλοποιήσει μια επένδυση.

Συμφωνείτε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα της βιομηχανίας είναι το ενεργειακό;

Το πρόβλημα του κόστους ενέργειας είναι πράγματι πολύ μεγάλο και απασχολεί μεγάλο μέρος των μεταποιητικών επιχειρήσεων.

Πέντε χρόνια και πλέον, οι εγχώριες μεταποιητικές επιχειρήσεις, και ειδικά όσες από αυτές είναι ενεργοβόρες, έχουν δεχτεί καίριο πλήγμα στην ανταγωνιστικότητά τους απ' τις διαρκείς αυξήσεις των τιμολογίων του ηλεκτρικού ρεύματος.

Για το συγκεκριμένο θέμα, όλα τα προηγούμενα χρόνια ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ) στήριξε έμπρακτα τις άμεσα θιγόμενες επιχειρήσεις, αλλά και το σύνολο της παραγωγικής βάσης της χώρας, με διαρκείς παρεμβάσεις στον Πρωθυπουργό της χώρας, τον Υπουργό Ανάπτυξης και τη Διοίκηση της ΔΕΗ. Αναδείξαμε δυναμικά το θέμα και πάντα βρίσκαμε κατανόηση. Αλλά, μέχρι εκεί ... Την επαύριο, καμία ενέργεια ... Επιτέλους, πρέπει να γίνει κατανοητό από την πολιτική ηγεσία, ότι πρέπει να λάβει τις προφανείς αποφάσεις χωρίς να υπολογίζει κανένα – δήθεν – πολιτικό κόστος ...

Άλλωστε, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι άμεσα θιγόμενες βιομηχανίες έχουν κάνει την τελευταία πενταετία κάθε δυνατή προσπάθεια έτσι ώστε να μειωθεί το λειτουργικό τους κόστος. Και το έχουν καταφέρει. Όμως, το κόστος ενέργειας, που αποτελεί το σημαντικότερο μέρος του κόστους παραγωγής τους, εξακολουθεί να είναι το σημαντικότερο βαρίδι στην προσπάθειά τους να σταθούν με αξιώσεις απέναντι στον διεθνή ανταγωνισμό στο δύσκολο περιβάλλον της οικονομικής κρίσης.

Σε κάθε περίπτωση, οι επιχειρήσεις μας δεν αντέχουν να πληρώνουν διαφορά κόστους ενέργειας στην Ελλάδα σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση που φθάνει στο 160%. Είναι εκτός πραγματικότητας στην Ελλάδα η μεγαβατώρα να τιμολογείται με 65 €, όταν το αντίστοιχο κόστος στη Γαλλία είναι μόλις 25€.

7. Τα προγράμματα ΕΣΠΑ αποδίδουν; ή φτιάχτηκε για ένα πελατειακό μηχανισμό της κρατικής διοίκησης;

Τα προγράμματα του ΕΣΠΑ αποδίδουν μόνον όταν είναι καλά σχεδιασμένα, εξασφαλίζοντας και κάνοντας πράξη αυτό που ήδη σας ανέφερα: τις συνέργειες μεταξύ των πολιτικών ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των εγχώριων επιχειρήσεων, που οδηγούν στην υλοποίηση πάσης φύσεως επενδύσεων.

Στο πλαίσιο αυτό ο ΣΒΒΕ προτείνει να υιοθετηθούν και να συμπεριληφθούν στο σχεδιασμό του νέου ΕΣΠΑ, τα ακόλουθα μέτρα ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των μεταποιητικών επιχειρήσεων:

1. Την τρέχουσα περίοδο της οικονομικής κρίσης, το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις, είναι το αυξημένο λειτουργικό κόστος. Σύμφωνα με ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με θέμα: «Κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα 2014 – 2020», C(2013) 3769 τελικό, της 28ης Ιουνίου 2013, προβλέπονται καθεστώτα ενίσχυσης λειτουργικών δαπανών για τις επιχειρήσεις στην ΕΕ. (υποκεφάλαιο 3.4.1.3, σημείο 56, σελ. 17) Ειδικότερα για τις Ακριτικές Περιοχές, (Θράκη, Ήπειρος) θα πρέπει να προβλεφθούν ρητά λειτουργικές ενισχύσεις για την αποφυγή φαινομένων σοβαρής αποβιομηχάνισης.

2. Θεσμοθέτηση κινήτρων για επενδύσεις στη μεταποίηση

2.1.] Υποπρόγραμμα 1: Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας μεσαίων και μεγάλων επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας για το ΒορειοΕλλαδικό Τόξο

Με τον όρο «στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεις» νοούνται όλες εκείνες οι επιχειρήσεις που: α) απασχολούν από 100 – 250 εργαζόμενους, και κατατάσσονται στις μικρομεσαίες, και, β) όλες εκείνες που εμπίπτουν στην κατηγορία των μεγάλων επιχειρήσεων.

Τούτο διότι έχει αποδειχθεί ότι οι επιχειρήσεις που απασχολούν πάνω από 100 άτομα δημιουργούν ανάπτυξη, συντηρούν υψηλό επίπεδο απασχόλησης και εμφανίζουν αξιοσημείωτη αντοχή και σταθερότητα σε περιόδους κρίσης, όπως είναι η τρέχουσα.

Σημειώνεται ότι για την έγκριση του συγκεκριμένου καθεστώτος ενίσχυσης θα πρέπει να υπάρξει απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) (ΓΔ Ανταγωνισμού – Ειδικό Καθεστώς Ενίσχυσης) Το συγκεκριμένο πρόγραμμα θα ενισχύει επιχειρήσεις οι οποίες χρησιμοποιούν πρώτες ύλες προερχόμενες από το ΒορειοΕλλαδικό Τόξο και τη χώρα, και υποκαθιστούν εισαγωγές πρώτων υλών, ενώ παράλληλα πραγματοποιούν εξαγωγές.

Όσο μεγαλύτερο είναι το ποσοστό των εξαγωγών στον κύκλο εργασιών τους, τόσο μεγαλύτερη θα είναι και η βαθμολογία τους.

2.2.] Υποπρόγραμμα 2: Ενίσχυση κλάδων στρατηγικής σημασίας - Κλαδική πολιτική

Στο πλαίσιο του συγκεκριμένου προγράμματος προτείνεται να ισχύσουν ειδικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις μεταποίησης τροφίμων, για επιχειρήσεις δομικών και νέων υλικών, καθώς επίσης και για επιχειρήσεις κλωστοϋφαντουργίας και την ένδυσης.

2.3.] Υποπρόγραμμα 3: Οριζόντιες ενισχύσεις

Στα συγκεκριμένο υπο-πρόγραμμα προτείνουμε να συμπεριληφθούν ενισχύσεις για: τον εκσυγχρονισμό του μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού των παραγωγικών μονάδων που εντάσσονται στο πρόγραμμα, τη χρήση «καθαρής» ενέργειας, τη διαχείριση των αποβλήτων, την ανακύκλωση υλών, υλικών και συσκευασιών, τη μείωση της κατανάλωσης νερού, και, την εισαγωγή συστημάτων εξοικονόμησης ενέργειας.

2.4.] Υποπρόγραμμα 4: Ενισχύσεις για τη δημιουργία νέων μεταποιητικών επιχειρήσεων

Με δεδομένη την ανάγκη για ύπαρξη ισχυρού δευτερογενούς τομέα στη χώρα μας προτείνεται η θεσμοθέτηση ειδικού προγράμματος ανάπτυξης νέας μεταποιητικής δραστηριότητας στο ΒορειοΕλλαδικό Τόξο, με στόχο την αξιοποίηση τοπικών πλουτοπαραγωγικών πηγών και τοπικών συγκριτικών πλεονεκτημάτων.

2.5.] Ειδικό πρόγραμμα ενίσχυσης της μεθοριακής βιομηχανίας

Στο πλαίσιο αυτό προτείνονται τα ακόλουθα μέτρα: επιδότηση κόστους εισροών δηλαδή, των στοιχείων κόστους που αφορούν στην ενέργεια, στις μεταφορές α' και β' υλών, κλπ., στην επιδότηση σημαντικού μέρους του κόστους απασχόλησης, στη μείωση των φορολογικών συντελεστών στην Ελληνική μεθόριο, στη μείωση των διαφόρων τελών και επιβαρύνσεων, και στην επιδότηση του κόστους διανομής πρώτων υλών, και, κυρίως, ετοίμων προϊόντων από τον τόπο παραγωγής στους τόπους κατανάλωσης, είτε εντός της Ελληνικής επικράτειας, είτε εκτός συνόρων.

Σε κάθε περίπτωση, θεωρούμε ότι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της περιφερειακής βιομηχανίας αποτελεί μονόδρομο για την πολιτεία μέχρι το 2020.

Άλλωστε, η συμβολή της μεταποίησης στο σχηματισμό ΑΕΠ στην περιφέρεια, στη δημιουργία πλήθους θέσεων και στην κοινωνική συνοχή διαχρονική ήταν πολύ μεγάλη.

Στην ευχέρεια του Υπουργείου Ανάπτυξης είναι να επανέλθει η μεταποίηση στο επίκεντρο της ανάπτυξης, ούτως ώστε το ισχύον 9% που συμβάλλει στο σύνολό της η μεταποίηση στο σχηματισμό του ΑΕΠ της χώρας μας σήμερα, να ανέλθει, και με την υλοποίηση των προτάσεών μας, στο 12%, μέχρι το 2020.

Θα πρόκειται για πραγματική ανατροπή

(πρώτη ενημέρωση 16 Μαρτίου 2015, 07:34)

ntheo@bankingnews.gr

www.bankingnews.gr

Νίκος Θεοδωρόπουλος

Δημοσιογράφος

Τελευταία τροποποίηση στις 16/03/2015 - 13:34

Έχετε
Φωτοβολταϊκό;

ΤΩΡΑ επενδύστε και στη
Βιομάζα! Με
11.000€, Κερδίζετε 5.079€/χρόνο

dosenergy.gr/ΕπένδυσηστηΒιομαζα

Tweet 0

Like Be the first of your friends to like this.

g+1